

Kult instant super mame

Povzela vzgojitelja: Špela in Matjaž Alič

Eden največjih izzivov učenja materinstva in reševanja materinskih problemov, s katerim se srečujemo današnje mame, je ta, da se materinskih veščin lotevamo učiti na moški (maskuliziran) način. Prav tako se na ta način lotevamo reševati materinske (feminilne) izzive. Deklice smo bile namreč že od malega podvržene vzgoji in usposabljanju, ki pretežno sledi moškemu arhetipu (tekmovalnost, samostojnost, logika, merjenje, beleženje ipd.). Ko smo celo življenje trenirani, da na določen način rešujemo probleme, se na tak način lotimo tudi materinstva. Danes se novorojeni starši soočajo s poplavo knjig, raziskav in internetnih informacij, ki pa staršem pogosto ne prinesejo duševnega olajšanja. Starši se namreč izgubljajo v poplavi strokovnih nasvetov, sami pa se ob tem počutijo čedalje manj kompetentne in si tudi čedalje manj zaupajo.

Za mamice je v resnici veliko bolj naraven, pa tudi veliko bolj nežen in učinkovit ženski (feminilen) način učenja. Zato je eden od izzivov matrescence tudi to, da smo sposobne poleg atributov maskuliniranega pristopa k učenju in reševanju materinskih problemov vnesti predvsem attribute feminilnega pristopa. Materinske veščine se namreč ne učimo iz knjig, slik in posnetkov, pač pa s tem, da nekaj opazujemo, posnemamo, začutimo in poskušamo ob zgledu in podpori drugih (pomislimo samo, na primer, na dojenje, previjanje in pestovanje).

Ob tem je ena zelo pomembna oblika učenja tudi učenje skozi napake. Kult instant super mame, ki vlada v naši družbi, ne dopušča zmedenosti, raztresenosti in kaotičnosti, ki dejansko spremlja proces feminilnega načina učenja. Skozi leta šolanja smo se navzeli strahu pred delanjem napak in ta strah vnašamo tudi v proces učenja dojenja in nege dojenčka ter kasneje vzgoje otroka (nezaupanje vase in spraševanje, ali škodujem z nečem otroku ali pa da ne bo zaradi naših napak otrok na slabšem). A tako kot nam sprva ni šlo, ko smo se učili, npr. voziti kolo, je normalno, da bomo delali napake tudi kot starši. Pri tem je bistveno, da napak ne vidimo kot nekaj slabega, ampak kot pot k rešitvi. Če namreč nekaj ne deluje, potem se v iskanju rešitve obrnemo v drugo smer in tako slej kot prej najdemo to, kar deluje. Seveda se ob tem tudi ogromno naučimo.

Za vse to pa je seveda potreben čas in samozaupanje ter to, da mama preizkuša različne načine reševanja problema in po potrebi medtem svoje mišljenje tudi večkrat spreminja. Da je mamica tega zmožna pa potrebuje, da se počuti dovolj varno (na primer pred obsojanjem). Ta varnost je potrebna za to, da brez zadržkov ustvarja svoje mišljenje in da se pri preizkušanju različnih načinov reševanja nekega problema lahko zoperstavi občutkom negotovosti, ki se ob tem pojavijo. Tako sčasoma negotovost preraste v samozavest in po obdobju zmede mamica začenja razumeti svojega otroka.

Ženske v prehodu v materinstvo zato v resnici potrebujemo ustrezno podporo pri tem, da krepimo svojo samozavest in samozaupanje ter se tako materinskih nalog lotevamo bolj pomirjeno in suvereno. Podpora in pomirjenost (skupaj z naraščajočim samozaupanjem in suverenostjo) je tisto, kar spodbuja, da kar najbolj izkoristimo našo "baby brain" fazo. Je pa tudi to, kar potrebujejo naši otroci. Mirne in suverene starše, ki imajo v svojem poslanstvu tudi podporo svoje skupnosti.

VIR:

- <https://zastarse.si/materinstvo/kult-instant-super-mame/> (avtorica besedila: Irena Jamšek Halas; besedilo povzeto in prečiščeno s spletne strani zastarse.si)